

[Statsministeren.]

det ærede Medlem ikke et saadant Lovforslag? Han siger jo, at han ved nøjagtig, hvad Lovforslaget skal indeholde. Det er kun ganske faa Paragraffer. Ja, saa maa jeg sige, som andre allerede sagde det straks: Lad os faa det Forslag frem. Vi søger jo alle efter de vises Sten, og hvis det ærede Medlem har fundet den, vil hans Parti naturligvis gerne hjælpe ham med at bære den frem paa Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson, hvis Tale væsentligt var et Forsvar for det Blad, der er noget omstridt, nævnte ogsaa sit Ønske om et sønderjysk Udvalg. Se, hvis jeg troede, at et Udvalg kunde skaffe bedre Kaar, Tilfredshed eller Grundlag for Tilfredshed, skulde det naturligvis ikke mangle paa min Interesse — det er egentlig en let og billig Foranstaltning at give Folk et Udvalg, naar de begærer det —, men jeg tror aldeles ikke paa dette Udvalgs Værdi; der har jo været nok af Udvalg og Kommissioner, og der er fremdeles forskellige i Gang. Jeg har ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, lovet at undersøge Forholdene og søge at skaffe et Overblik over, hvad der er udrettet, og hvad der er Aarsag til Vanskelighederne o. s. v., og jeg har ogsaa visse Betragtninger derover, som jeg gerne lejlighedsvis skal meddele Folketinget. Det ærede Medlem erklærede jo, at man paa ny vil foreslaa det nævnte Udvalg nedsat, og maaske bliver der da en passende Lejlighed til at meddele, hvad der efter min Mening kan siges om de Forhold, man vil have undersøgt i Udvalget.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Justitsministeren (Zahle): De 2 ærede kommunistiske Medlemmer af dette høje Ting mener, har jeg forstaaet af de Udtalelser, de har fremsat i disse Dage, at Danmark ikke stiller sig tilstrækkeligt imødekommende over for politiske Flygtninge fra Lande, hvor der styres efter andre statslige Principper end vore. Jeg skal dertil bemærke, at ingen bliver udvist af Danmark for sine politiske Anskuelsers Skyld. Der er imidlertid her i Landet stor Arbejdsløshed, og vi kan ikke give Udlændinge Arbejdstilladelse med den Virkning, at Antallet af danske arbejdsløse forøges. Omstændighederne kan derfor gøre det nødvendigt, at Udlændinge maa udvises af Landet, og dette sker, uden at der tages noget som helst politisk Hensyn. Dog maa jeg gøre den indskrænkende Bemærkning over for dette Lighedsprincip, at der ydes Kommuniste, som

fra Udlandet er kommet herind, den særlige Begunstigelse, at der gives dem Lejlighed til at rejse til Rusland, hvis Rusland vil modtage dem. Kommunisterne bliver saaledes saa langt fra i den nuværende Situation forurettet her i Landet, at der tværtimod ydes dem en særlig Begunstigelse, og dette er muliggjort ved den Omstændighed, at der er et meget stort Land, hvor man skulde tro, de maatte være særlig velkomne.

Oprindeligt troede Myndighederne her i Danmark, at det vilde være det herværende kommunistiske Parti en Ting af stor Vigtighed at komme deres til Danmark indvandrede politiske Meningsfæller til Hjælp ved at skaffe dem Indrejsetilladelse til Rusland, og Politimesteren i Graasten, som havde et Par Kommuniste siddende hos sig, skrev derfor den 24. Juni i Aar til det ærede Medlem af dette Ting, Hr. Arne Munch-Petersen følgende Brev — jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere dette og et andet Brev —:

„Hr. Folketingsmand Arne Munch-Petersen. Foranlediget ved Deres og Deres Partimedlemmers hertil rettede Henvendelse vedrørende de tyske Kommuniste Gottlieb Theodor Langelund og Heine Carl Max Dollwetz, der har indsneget sig her i Landet udenom Pas-kontrollen, skal man meddele, at Justitsministeriet har bestemt, at de paagældende bør udvises, men saaledes, at det tillades dem at udrejse til Rusland, saafremt de inden en passende Tid kan skaffe sig Indrejsetilladelse og Skibslejlighed dertil, og saaledes at de indtil da forbliver til Foranstaltning i Arresten. Man forventer herefter at faa Meddelelse, saa snart der maatte være skaffet Indrejsetilladelse og Skibslejlighed til de paagældende, der da vil blive udsendt.“

De paagældende sidder altsaa i Arresten, men de er vel at mærke ikke arresterede; de er subsistensløse, kan ikke faa Lov til at arbejde, de maa ikke betle, der er ingen, der tager sig af dem, og saa kan i Henhold til Fremmedloven Staten yde dem Kost og Logi i Arresten. De var der altsaa ikke som Arrestanter, men som Folk, man paa denne Maade hjalp, og det var de ogsaa taknemmelige for. Derefter paakaldte man altsaa Kommunisternes Hjælp til at faa dem til Rusland, hvad jo ogsaa var en Venlighed imod dem, da de naturligvis gerne vilde til Rusland, og man maatte jo formode, at Ruslands Styre gerne vilde hjælpe to fra Tyskland bortflygtede Kommuniste. Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fandt